

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

Dato
3. december 2021

J nr. 2021-628

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget har i brev af 25. november 2021 stillet mig følgende spørgsmål 20 til L 53, som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål 29

Ministeren bedes kommentere den præsentation, som Dansk Energi, Dansk Industri, Landbrug & Fødevarer, Wind Denmark og Dansk Solkraft anvendte i forbindelse med foretræde den 25. november 2021, jf. L 53 - bilag 10.

Svar

Jeg har gennemset præsentationen og har fundet anledning til at kommentere på følgende:

- 1) at Dansk Energi, Dansk Industri, Landbrug & Fødevarer, Wind Denmark og Dansk Solkraft vurderer, at der er udsigt til mangel på grøn strøm i 2030
- 2) branchens perspektiver ift. Energistyrelsens fremskrivning af VE-udbygningen og samspillet med producenttariffer
- 3) at branchen mener, at tidsplanen for implementering af producenttariffer skulle være for optimistisk
- 4) forslaget om, at der skal findes en ny finanslovsfinansieret ordning, der dækker omkostninger til nettilslutning mv. med henblik på få den godkendt af Europa-Kommissionen

Ad 1)

Jeg er enig i, at der frem over er behov for mere grøn strøm. Præcist hvor meget mere, der er behov for, er vanskeligt at sige. Det afhænger bl.a. af udbredelsen af teknologier såsom power-to-X (PtX).

Udbygningen med vedvarende energi er i gang. Regeringen og et bredt flertal i Folketinget har således bl.a. allerede truffet beslutninger, der isoleret set fører til knap en tredobling af havvindkapaciteten. Det tæller bl.a. beslutning om første fase af de to energigøer, der indvarsler en ny epoke i udbygningen med vedvarende energi i Danmark, som skal høste store mængder havvind i danske farvande.

Regeringen har løbende fokus på, at der bliver produceret tilstrækkelige mængder grøn strøm, så vi kan indfri klimamålsætningerne om 70 pct. reduktion i 2030 og klimaneutralitet senest i 2050 med grøn strøm i kontakten. Dertil kan strømmen fra energigøerne på sigt eksporteres til vores nabolande og dermed bidrage til den grønne omstilling i Europa.

**Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet**

Holmens Kanal 20
1060 København K

T: +45 3392 2809
E: kefm@kefm.dk

www.kefm.dk

Side 1/3

Jeg vil desuden fremhæve, at regeringen i 2022 kommer med et grønt energi- og forsyningsudspil. Jeg hilser naturligvis alle gode input fra branchen velkomne.

Ad 2)

For så vidt angår Energistyrelsens fremskrivning af VE-udbygningen bemærker styrelsen, at der er en vis usikkerhed forbundet med fremskrivningerne også på kort sigt, og at hovedfokus i Energistyrelsens fremskrivninger er tendensen i udbygningen frem mod 2030 og 2040. Det er dog fortsat Energistyrelsens vurdering, at den planlagte implementering af producenttariffer i 2023 ikke forventes at medføre, at den samlede udbygning bliver mindre frem mod 2030. Det forventes, at prissignaler fra producenttarifferne vil medføre, at VE-anlæg fremadrettet i højere grad vil blive placeret steder i nettet, der medfører de laveste samlede omkostninger ved nettilslutning, ved at differentiere tilslutningsbidraget geografisk. Energistyrelsen oplyser, at de ikke vurderer, at beregningseksemplerne i præsentationen tager højde for denne differentiering.

Ad 3)

Det er fortsat min vurdering, at tidsplanen er stram, men realistisk. Tidsplanen forudsætter, at branchen arbejder målrettet med at få metoderne klar og går i dialog med Forsyningstilsynet, også inden metoderne anmeldes formelt til Forsyningstilsynet. Det er min forståelse, at dialogen med Forsyningstilsynet er påbegyndt. Forsyningstilsynet har tilkendegivet, at de vil gøre alt, hvad de kan, for at en ny model for producentbetaling kan træde i kraft den 1. januar 2023.

Det er Energistyrelsens vurdering, at der med offentliggørelsen af implementeringsplanen den 21. december 2020 blev skabt klarhed over, hvordan de retlige rammer for producentbetalinger forventes at se ud fra 1. januar 2022. Udkast til lovforslag om ændringer af elforsyningsloven blev sendt i offentlig høring den 5. juli 2021, hvilket gav branchen yderligere indsigt i de forventede, fremtidige lovrammer for producenttariffer.

Det er derfor ikke min vurdering, at tidsplanen for implementering af producenttariffer er for optimistisk, idet tidsplanen har været kendt længe og givet branchen god mulighed for at arbejde med udviklingen af tarifmetoder og dermed selv sikre at skabe klarhed om rammerne.

Ad 4)

For så vidt angår forslaget om, at forlænge den etårige overgangsordning og få den godkendt af Europa-Kommissionen vil jeg indledningsvist bemærke, at regeringen og et bredt flertal i Folketinget (V, DF, RV, SF, KF, LA, ALT og EL) med *Klimaaftale for energi og industri mv. af 22. juni 2020* blev enige om at afskaffe udligningsordningen fra 2023 og i stedet muliggøre indførelsen af et geografisk differentieret tilslutningsbidrag og indfødningsstariffer for producenter. For så vidt angår 2022, blev

der af samme kreds aftalt en etårig overgangsordning for at bygge bro til 2023, hvor de nye producenttariffer forventes at blive implementeret.

I forhold til forslaget om at finde en ny finanslovsfinansieret ordning, der dækker omkostninger til nettilslutning mv. henholder jeg mig til, at Energistyrelsen har foretaget en grundig vurdering af mulighederne for at få en statsstøttegodkendelse af Europa-Kommissionen og konkluderet, at der er risiko for, at Europa-Kommissionen vil afvise at godkende en finanslovsfinansieret ordning, der dækker omkostninger til nettilslutning mv., fremadrettet. For så vidt angår mulighederne for at finde en ny ordning bemærkes det, at hvis Kommissionen i forbindelse med en statsstøttesag, f.eks. i forbindelse med anmeldelse af en ny ordning, finder, at den gældende udligningsordning er uforenelig med statsstøttereglerne bagudrettet, vil tidligere udbetalt støtte som udgangspunkt skulle betales tilbage.

Med venlig hilsen

Dan Jørgensen